

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19^ῃ Δεκεμβρίου 1980

Π ρ ὶ ς

Τοὺς κ.κ. Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν

Κ ρ ᾶ τ ο υ ς

Μοί ὑπεβλήθη τό ἐρώτημα ἂν ἐν ἀσκουμένη νομοτύπως κατὰ βουλευμάτων συμβουλίου πλημμελειοδικῶν παρ' ἀντεισαγγελέως πλημ/κῶν ἐφέσει, εἶναι ἀπαραίτητον ἐν τῇ οἰκείᾳ περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου ἐκθέσει ὅπως δηλοῦται παρὰ τοῦ ἀσκοῦντος τὴν ἔφεσιν ἀντεισαγγελέως ὅτι ταύτην ἀσχεῖ οὗτος κατὰ παραγγελίαν τοῦ προϊσταμένου τοῦ εἰσαγγελέως. Ἐπὶ τούτου γνωρίζομεν τὰ κάτωθι:

Ὡς γνωστὸν τὰ μέλη τῆς Εἰσαγγελίας τελοῦν κατ' ἄρθρ.

91 τοῦ Ὁργ. Δικ. ἐν ἐνότητι, δηλουμένη ἐν τῇ ἐπιστήμῃ διὰ τοῦ ὄρου τοῦ " ἀδιαιρέτου ", ὅστις βεβαίως δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι πᾶς οἰοσδήποτε εἰσαγγελεὺς δικαιούται νὰ ἐνεργῇ οἰανδήποτε πρᾶξιν τῆς εἰσαγγελικῆς ὑπηρεσίας, διότι καὶ καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον εἶναι ὀριοθετημένη ἡ δικαιοδοσία τῶν διαφόρων μελῶν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἔννοια τοῦ ἀδιαιρέτου εἶναι ὅτι πᾶσα πρᾶξις ἐνεργουμένη ὑπὸ οἰοδήποτε μέλους τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητος ἐκάστου τῶν ὀργάνων αὐτῆς, θεωρεῖται ὡς ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ μιᾶς ἐνιαίας καὶ ἀδιαιρέτου ἐξουσίας, μετὰ τῆς ἐξῆς συνεπείας:

α) ἡ προσωπικότης τῶν ἀτόμων τῆς Εἰσαγγελίας χάνεται ἐν τῷ θεσμῷ ὥστε νὰ μὴν ἐνδιαφέρῃ ὅτι ἡ δίωξις ἤρχισεν ὑπὸ ἐνός ὀργάνου τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς καὶ ἐξηκολούθησεν ὑπὸ ἐτέρου.

β) πᾶν μέλος τῆς εἰσαγγελίας δύναται νά ἐνεργῆσῃ πᾶν ὅ,τι καί τό ἕτερον ἀδιακρίτως. Οὕτω αἱ πράξεις τῶν ἀντεισαγγελέων δύνανται νά ἐνεργηθῶσι καί τῇ σιωπηρᾷ ἀπλῶς ἐγκρίσει τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅταν δέ δέν ἀπηγορεύθησαν παρ' αὐτοῦ (τοῦ εἰσαγγελέως) θεωροῦνται ὡς ἐνεργηθεῖσαι ὑπό τῆς ἀδιαιρέτου εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς. καί

γ) οὐδεμία ἀνάγκη εἶναι ὅπως ἀναγράφεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν δικαστηρίων ὅτι ὁ ἀντεισαγγελεὺς ἔλαβε μέρος κωλυμένου τοῦ εἰσαγγελέως, διότι ἡ ὑποκατάστασις εἶναι αὐτοδικαία, ἡ δέ συμμετοχὴ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέλους ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς εἰσαγγελίας λειτουργίαν (Κωνστ. Ἑρμ. Ἑλ. Ποιν. Δικ. παρ. 35 καί 36, Τσουκαλᾶς Ποιν. Δικονομία 1936 παρ. 29, Μπουρ. Ἑρμ. Κ. Ποιν. Δικ. τ. α' σελ. 42 σημ. 1 ἐν τέλει).-

Ἐξ ἄλλου κατ' ἀπορρέουσιν ἐκ τῶν ἀρθρ. 91 καὶ 94 τοῦ Ὁργ. Δικ. ἐπιταγῆν, ἕκαστος προϊστάμενος εἰσαγγελίας δύναται οὐ μόνον νά κανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν ὑφισταμένων του διὰ γενικῶν ὁδηγιῶν ἀλλὰ καί νά διατάξῃ αὐτοὺς νά προβοῦν εἰς ἐνεργείας ἢ παραλείψωσιν τοιαύτας, ὡς ἂν τὰς τελευταίας ταύτας ἀποκλειστικῶς οὗτος δι' ἑαυτὸν διεκράτησεν.

Ἐντεῦθεν παρέπεται ὅτι δέν εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τό παράδεικτον τοῦ παρὰ τοῦ ἀντεισαγγελέως ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου, ὅπως ὁ ἀσκῶν τοῦτο ἀντεισαγγελεὺς δηλοῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ ἐκθέσει ὅτι ἀσχεῖ τοῦτο κατὰ παραγγελίαν τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀφοῦ ἄλλωστε ἡ σιωπηρὰ ἐγκρίσις τοῦ Εἰσαγγελέως εἶναι ἀρκετὴ. Ὅμως ἂν προκύπτῃ ἐκ τίνος στοιχείου ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς εἶχεν ἀπαγορεύσει εἰς τὸν ἀντεισαγγελέα τὴν ἀσκήσιν ἐνδίκου μέσου καί οὗτος παρὰ ταῦτα ἤσκησεν αὐτό, τότε τό ἀσκηθέν ἐνδικὸν μέσον εἶναι καί δέον νά κηρυχθῇ ἀπαράδεικτον, ὡς ἀσκηθέν παρὰ μὴ δικαιουμένου (βλ. Κωνστ. Ποινικὴ Δικ. παρ. 33,

Γνωστὸν ἀπὸ
476 § 1 ΚΠΑ
11

Κωστῆ-Μπουρ. Ποιν. Δικ. παρ. 51 σημ. 7, Μπουρ. Ἑρμ. Κωδ. Ποιν. Δικ. τὸμ. β^οσελ. 220 σημ. 5, οἵτινες μάλιστα θεωροῦν τὸ ἀσκηθῆν, παρὰ τὴν ἀπαγορευσιν, ἔνδικον μέσον ἀνίσχυρον ἢ ἄκυρον).

Σημειωτέον ὅτι τὸ παρὰ τοῦ Μπουροπούλου (ἐνθ. ἀνωτ.) σημειούμενον ὅτι "τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως ἀνήκει εἰς τε τὸν " κατηγορήσαντα ἀντεισαγγελέα, ὡς καὶ τὸν ὑποκατασταθέντα εἰσαγγελέα, τὸν παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν ἐκκλητέαν ἀπόφασιν διατελοῦν- " τα, ὅστις, δύναται νὰ παραγγεῖλῃ τὸν κατηγορήσαντα ν' ἀσκήσῃ " τὴν ἔφεσιν ἢ ν' ἀπαγορεύσῃ αὐτῷ ταύτην, ὅτε ἡ τυχὸν ἀσκηθεῖσα " εἶναι ἄκυρος" ταύτην τὴν ἔννοιαν ἔχει καὶ ὅχι ὅτι εἶναι ἀπα- ραίτητον διὰ τὸ παραδεικτὸν τῆς ἐφέσεως νὰ προκύπτῃ ἐκ τῆς ἐκθέσε- ως τῆς ἐφέσεως ὅτι ὁ ἀσκήσας τὸ ἔνδικον μέσον ἀντεισαγγελεὺς ἀσκεῖ τοῦτο κατὰ παραγγελίαν τοῦ προϊσταμένου του εἰσαγγελέως, καθ' ὅσον ἡ ἐν τῇ ἄνω περικοπῇ φράσις "δύναται νὰ παραγγεῖλῃ τὸν κατηγορήσαντα ν' ἀσκήσῃ ἔφεσιν" ἐν ὄφει καὶ τῆς ἐπακολουθοῦ- σης φράσεως " ἢ ν' ἀπαγορεύσῃ αὐτῷ ταύτην" ἔχει σαφῆ τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁ ὑποκατασταθεὶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ὅπως καὶ ἂν ἔτι ὁ ὑποκατάστατος του ἀντεισαγγελεὺς φρονεῖ ὅτι δεῖ ὅπως μὴ ἀσκηθῆ ἔφεσις νὰ παραγγεῖλῃ τὸν ἀντεισαγγελέα ὅπως ἀσκήσῃ ταύτην, ὅτε οὗτος ὑποχρεοῦται κατ' ἄρθρ. 94 τοῦ Ὁργ. Δικ., νὰ προβῆ εἰς ἀσκήσιν τῆς, ὡς ἐπίσης καὶ ἀντιθέτως ὅτι ἂν ὁ ὑποκα- τάστατος του ἀντεισαγγελεὺς φρονεῖ ὅτι δεῖ ν' ἀσκήσῃ ἔφεσιν ὁ δὲ προϊστάμενος του εἰσαγγελεὺς ἔχει ἀντίθετον γνώμην, δύναται οὗτος ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς ἐκεῖνον τὴν ἀσκήσιν τῆς, ὅτε ἐκεῖνος ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν παραγγελίαν τοῦ προϊσταμέ- νου του.-

Αὐτονόητον εἶναι ὅτι ὁ ἀντεισαγγελεὺς, ἔχει περαιτέρω, κατ' ἄρθρ. 94 τοῦ Ὁργ. Δικ. τὸ δικαίωμα, ἐφ' ὅσον ἤθελε τῷ ἀνα-

τεθῆ ἢ ὑπόθεσις νά ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτῆς μετὰ πάσης ἐλευθερίας καί κατὰ τήν ἰδίαν αὐτοῦ πεποίθησιν.-

Κατόπιν πάντων τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὅπως παραγγείλητε τοὺς κ.κ. εἰσαγγελεῖς πλημ/κῶν τῆς περιφέρειας σας ὅπως ἐκδώσουν σχετικὰς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς κ.κ. ἀντεισαγγελεῖς ὁδηγίας, δι' ὧν νά προσδιορίζουν τόν κύκλον τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων, ἐν ὅφει δέ τῆς σημαντικῆς σημασίας, ἣν ἔχει ἡ ἀσκήσις τῶν ἐνδίκων μέσων διαβιβάσῃτε αὐτοῖς ὑπὸ μορφήν ἀπλῆς ὁδηγίας τὴν γνώμην μας ὅπως, ἐάν δέν ἤθελον οὗτοι διακρατήσῃ ἀποκλειστικῶς δι' ἑαυτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεώς των, ἐνδεδειγμένον εἶναι ὅπως μὴν ἀφήσουν ἐλευθέραν τοῖς κ.κ. ἀντεισαγγελεῦσι τὴν ἀσκήσιν των ἀπαιτοῦντες ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπὸ αὐτοὺς τούλάχιστον προηγουμένην ἐνημέρωσιν, ὅτε θά δύνανται τελικῶς ν' ἀποφασίσουν ἀναλόγως.-

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Κων/νος Φαφούτης

